

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	1004118162
Dátum vydania rozhodnutia:	29.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Krajčovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1004118162.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v konkurznej veci úpadcu: EURO TIP s.r.o. v likvidácii, so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava, IČO: 35 779 381, zastúpeného správcom konkurznej podstaty JUDr. Máriou Mešencovou, advokátkou, so sídlom Piešťanská 426, 922 03 Vŕbové, o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu, o odvolaní konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. februára 2016, č. k. 1K/231/2004-653, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08. februára 2016, č. k. 1K/231/2004-3 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zo dňa 8. februára 2016, č. k. 1K/231/2004-653, schválil konečnú správu správcu konkurznej podstaty o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 10. októbra 2013, doručení súdu dňa 29. novembra 2013. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že záznamy úpadcu, ktoré boli predmetom zmluvy o vykonaní triedenia a archívnej činnosti, boli v deklarovanom množstve prevzaté archívnu spoločnosťou DELTA Consult, a.s. (pôvodne P.P.Z. Consulting, a.s.), IČO: 34 139 761 (ďalej aj ako „archívna spoločnosť“) za účelom zabezpečenia splnenia povinností správkyňou konkurznej podstaty. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie ďalej za preukázané, že registratúrne záznamy úpadcu boli v archívnej spoločnosti uložené na nevyhnutnú dobu, na ktorú ich správkyňa konkurznej podstaty potrebuje k výkonu svojej funkcie s tým, že deklarované množstvo prevzatých písomností zodpovedá množstvu uloženého materiálu v archívnej spoločnosti. Na základe uvedeného súd prvej inštancie nezistil nesúlad medzi množstvom vytriedeného a následne uloženého archívneho materiálu vo veci výherné a storno tikety. Súd prvej inštancie skonštatoval, že nie je možné v danom čase určiť, či a aká časť vynaložených výdavkov na vytriedenie a na úschovu registratúrnych záznamov je neprimeraná z dôvodu absencie kritérií pre posúdenie primeranosti, alebo neprimeranosti vynaloženého výdavku. V závere súd prvej inštancie uviedol, že povinnosť správcu zabezpečiť vytriedenie a uloženie registratúrnych záznamov bez trvalej dokumentárnej hodnoty do uplynutia lehôt uloženia nebola spochybnená. Ďalej

poznamenal, že správkyňa zostavila zoznam poradia prihlásených pohľadávok proti podstate, ktoré jej boli doručené, a na tomto základe zistila, že má uspokojené všetky ňou evidované pohľadávky proti podstate, a preto uspokojila pohľadávku archívnej spoločnosti dňa 3. augusta 2005 v celkovej výške 58 077,88 eur, týkajúcu sa nákladov na vytriebenie a úschovu registratúrnych záznamov s poukazom na ust. § 31 a § 32 ZKV. Napriek tomu, že sa úhrada za vytriebenie javí byť vo vzťahu k príjmom dosiahnutým v konkurznom konaní pomerne vysoká, súd prvej inštancie zhodnotil, že táto cena zodpovedá množstvu záznamov, ktoré boli vytriebené na úschovu.

2. V súvislosti s námietkami konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo dňa 26. februára 2015, č. k. 2Obo/23/2014-630, ktorým nebol bod 3. výroku uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 17. februára 2014, č. k. 1K/231/2004-608 o zamietnutí námietok uvedeného konkurzného veriteľa zrušený. Táto skutočnosť predstavovala zákonnú prekážku res iudicata, preto súd prvej inštancie nemohol prejednať a rozhodnúť o týchto námietkach. Nakoľko úpadca, ani ďalší konkurzní veritelia nepodali námietky v zákonom stanovenej lehote, súd prvej inštancie postupoval podľa ust. § 29 ods. 4 ZKV a schválil konečnú správu o speňažovaní majetku z podstaty tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

3. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8. februára 2016, č. k. 1K/231/2004-653, podal konkurzný veriteľ Slovenská konsolidačná, a.s. odvolanie. V odôvodnení odvolania konkurzný veriteľ namietal, že správkyňa mala povinnosť zistiť rozsah predpokladanej výšky nárokov vyplývajúcich z vyplatených náhrad zamestnancom úpadcu z garančného fondu a z opatrnosti počkať s úhradami pohľadávok proti podstate. Poukázal na rozpor postupu konkurznej správkyne s ust. § 31 ods. 6 ZKV, v zmysle ktorého zo sumy 58 077,88 eur mal byť v časti vo výške 53 485,86 eur uspokojený jeho nárok. Podľa názoru konkurzného veriteľa uspokojenie nárokov vyplývajúcich z pracovných vzťahov, vrátane nárokov vyplývajúcich zamestnancom z ich hmotného zabezpečenia, medzi ktoré je nutné zaradiť nároky na náhrady mzdy a odstupného pri ukončení pracovného pomeru zamestnancov úpadcu realizovaných garančným fondom z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov zamestnávateľa pri ukončení pracovného pomeru týchto zamestnancov, predchádza úhrade nárokov, vyplývajúcich z úschovy písomných a iných záznamov úpadcu (ust. § 36 ods. 6 písm. k/ ZKV). Domnieval sa, že správkyňa nepostupovala s náležitou odbornou starostlivosťou, nakoľko mala vedomosť o uplatnení nárokov zamestnancov z garančného fondu a mala predpokladať, že Sociálna poisťovňa tieto nároky bude uplatňovať, ako pohľadávky proti podstate, a teda ich mala uspokojiť v poradí pred pohľadávkou proti podstate, vzniknutou v súvislosti s archiváciou dokladov. Taktiež namietal aj neprimeranosť výšky nákladov na archiváciu aj napriek vyhotovenému znaleckému posudku č. 3/2016 zo dňa 27. januára 2016. S prihladením na uvedené žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že konečná správa v predloženom znení nebude schválená, alebo aby napadnuté uznesenie odvolací súd zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ďalej aj ako „odvolací súd“), [ust. § 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (ust. § 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (ust. § 379, ust. § 380 ods. 1, ust. § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s. nie je opodstatnené.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Vo veci o schválení konečnej správy o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu súdu prvej inštancie rozhodoval v konkurznom konaní. Právna úprava konkurzného a

vyrovnávacieho konania obsahuje ustanovenia hmotného, aj procesného práva. Podporne v konkurznom konaní treba, pokiaľ zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) neustanovuje inak, použiť ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ust. § 66e ods. 1 ZKV).

7. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 17. februára 2014, č. k. 1K/231/2004-608:

I. schválil konečnú správu správcu konkurznej podstaty o speňažovaní majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 10. októbra 2013, doručení súdu dňa 29. novembra 2013, čo do sumy celkových príjmov 116 631,33 eur, vrátane počiatočných stavov pri vyhlásení konkurzu, čo do sumy výdavkov 39 094,27 eur, odmeny správcu 829,85 eur, výdavkov správcu 2 073,19 eur a sumy určenej na uspokojenie veriteľov vo výške 74 634,02 eur,

II. neschválil výdavok správcu v konečnej správe zo dňa 10. októbra 2013, doručenej súdu dňa 29. novembra 2013 v položke „vytriedenie záznamov P.P.Z. Consulting, a.s.“ a v položke „úschova registratúrnych záznamov P.P.Z. Consulting, a.s.“, Mikovíniho 8, 917 01 Trnava (t. č. DELTA Consult a.s., Paulínska 24, 917 01 Trnava, IČO: 34 139 761) v časti výdavkov sumy 58 077,88 eur, do výšky uplatnených pohľadávok proti podstate v celkovej sume nárokov 69 362,35 eur veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava a

III. námietky veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Bratislava zamietol.

8. Na odvolanie správkyne konkurznej podstaty proti 2. bodu výroku uvedeného uznesenia, odvolací súd uznesením zo dňa 26. februára 2015, č. k. 2Obo/23/2014-630 zrušil 1. a 2. bod výroku uznesenia a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Nesporným je, že výrok uznesenia súdu prvej inštancie zo dňa 17. februára 2014, č. k. 1K/231/2004-608 nebol v celosti uznesením odvolacieho súdu 26. februára 2015, č. k. 2Obo/23/2014-630 zrušený. Zrušené boli iba body 1. a 2. výroku uznesenia. Nakoľko bod 3 výroku tohto uznesenia nebol opravným prostriedkom napadnutý a v odvolacom konaní zrušený, doručením uznesenia podľa ust. § 66e ods. 1 ZKV a dotknutým osobám a jeho zverejnením v Obchodnom vestníku sa bod 3 výroku stal právoplatným a súd prvej inštancie už ho nemôže znova prejednávať (ust. § 159 ods. 3 O. s. p.).

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

11. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné.